

fra denne Dens Side kunde begrunde nogen retlig Fordring paa Erstatning for Tabet af den hidtilværende Afgiftsfrihed, og der endnu mindre kan være Tale herom for Læssøs Bedkommende, samt da vi ansee det for meget misligt, hvor et saadant Retstray ikke er tilstede, at tilstaae noget saadant Vederlag som det i Udkastet foreslaaede, saa kunne vi ikke tilraade at antage den her omhandlede Paragraph. Derimod erkjende vi, at der i disse Ders isolerede Beliggenhed og den for Beboerne deraf følgende Banskfeligghed ved i samme Grad som Landets øvrige Indvaanere at kunne nyde godt af de almindelige sælles Statsanstalter, ei alene maa være en Opfordring for Regjeringen til, selv med nogen Opoffrelse, at søge at formindste disse Banskfeliggheder, navnlig ved Forbedring af Communicationsmidlerne, men at disse Omstændigheder ogsaa gjøre det billigt, at der gaaes lempeligt frem med Paalæg af nye Afgifter. For Bornholms Bedkommende er der hertil saa meget mere Anledning, som der i Forklaringen af Dens Privilegier af 21de September 1770 er givet et udtrykkeligt Tilfagn herom, og for Læssøs Bedkommende synes Dens Bessaffenhed og Beboernes mindre gunstige Stilling at opfordre til en lignende Fremgangsmaade. Dertil kommer, at Banskfeligghederne ved paa disse Der at gennemføre Bessatningen og de fornødne Controlforholdsregler med samme derved uden Tvivl vilde væsentligt formindstes. Vi skulde derfor under andre Omstændigheder have været tilbøielige til at anbefale, at der var givet Derne en vis Frist til, forinden den nye Bessatning traadte i Kraft, at foretage de med Hensyn til de nye Forhold muligviis fornødne Forandringer i deres Bedrift, men, da dette paa Grund af de stedsfindende Forhold ikke kan ansees for tilraadeligt, have vi troet, at Overgangen lettest kunde see ved at lade den Afgift, som vil komme til at hvile paa det Brændeviin, som consumeres paa Derne, i et vist Antal Aar anvendes til almeennyttige locale Formaaals Fremme. Udvalgets Fleertal troer, at dette Aarmaal passende kunde bestemmes til 5, hvorimod undertegnede Lunde, Hjerrild, Ottesen og Kée foreslaae 10 Aar.

1. Udvalgets Fleertal foreslaae, at Paragraphen affattes saaledes:

Den rene Indtægt af Bessatningen af det Brændeviin, som fortæres paa Bornholm og Læssø, skal i de første 5 Aar anvendes til almeennyttige Formaal, som specielt vedkomme disse Ders locale Interesser, hvorom hver D for sig, under Forbehold af Kongens Billigelse, tager Bessummelse under en saadan Form, som af Indenrigsministeriet fassattes.

For at udfinde den rene Indtægt bliver der fra den Sum, der indkommer deels som Afgift af de locale Brænderier deels som Told af fremmed indført Brændeviin, og som vilde være indkommet, naar der af det fra andre indenlandiske toldpligtige Steder indførte Brændeviin havde været svaret en Afgift af samme Beløb som den Godtgjørelse, der efter § 7 erlægges af Brændeviin, som fra indenlandiske toldpligtige Steder udføres til fremmede og toldfrie — at drage den for Udsørsel fra de resp. Der betalte Godtgjørelse og det Beløb, som vilde have været betalt, saafremt en lignende Godtgjørelse havde været erlagt for det til andre indenlandiske og toldpligtige Steder udførte Brændeviin, samt endelig fra det saaledes udfundne Beløb endvidere 10 pCt. i Administrationsomkostninger. Den saaledes fremkomne rene Indtægt udbetales ved hvert Regnskabsaars Afslutning.

2. Vi, Lunde, Hjerrild, Ottesen og Kée, tiltræde dette Forslag, saaledes, at der sættes „10 Aar“ istedetfor „5 Aar“ ad § 6.

Denne Paragraph er i Udkastet affattet i Genhold til den Bessatningsgrundsætning efter Tid, hvorpaa hele Lovforslaget i Hovedsagen er bygget, og udelukker ifølge sine almindelige Udtryk enhver anden Bessatningsmaade. Da der imidlertid ved Bessummelserne i 2den Bessus af § 17 er aabnet Brændeviinsbrænderne Udfigt til at erholde Bessatningen bestemt efter en anden Grundsætning, nemlig for hver enkelt Brænding, og vi antage, at der bør lades